

Sentencja

Dyrektywę Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich, art. 19 ust. 1 zdanie drugie TUE i art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w taki sposób, że nie mają one zastosowania w sporze dotyczącym ustalenia jurysdykcji w sprawach połączonych, ponieważ spór ten nie wchodzi w zakres stosowania dyrektywy 93/13.

⁽¹⁾ Dz.U. C 330 z 2.10.2017

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vilniaus apygardos administracinis teismas (Litwa) w dniu 3 listopada 2017 r. – Baltic Media Alliance Ltd. / Lietuvos radijo ir televizijos komisija

(Sprawa C-622/17)

(2018/C 052/19)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Baltic Media Alliance Ltd.

Strona pozwana: Lietuvos radijo ir televizijos komisija

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 3 ust. 1 i 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/13/UE z dnia 10 marca 2010 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych ⁽¹⁾ obejmuje jedynie przypadki, gdy państwo członkowskie, które jest odbiorcą programu, dąży do zawieszenia nadawania telewizyjnego lub nadawania wtórnego, czy też obejmuje również inne środki podejmowane przez państwo członkowskie, które jest odbiorcą programu, z zamiarem ograniczenia w pewien sposób swobody odbioru programów i ich transmisji?
- 2) Czy motyw 8 i art. 3 ust. 1 i 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/13/UE z dnia 10 marca 2010 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych należy interpretować w ten sposób, że państwa członkowskie, które są odbiorcami programu, stwierdziwszy, iż materiał, o którym mowa w art. 6 tej dyrektywy, opublikowano, przekazano do dystrybucji i dystrybuowano w programie telewizyjnym nadawanym wtórnie lub dystrybuowanym przez internet z państwa członkowskiego Unii Europejskiej, nie mogą – gdy nie są spełnione warunki określone w art. 3 ust. 2 tej dyrektywy – podjąć decyzji takiej jak przewidziana w art. 33 ust. 11 i art. 33 ust. 12 pkt 1 litewskiej ustawy o informowaniu opinii publicznej, a mianowicie decyzji nakładającej na nadawców wtórnych działających na terytorium państwa członkowskiego, które jest odbiorcą programu, i na inne osoby świadczące usługi związane z dystrybucją programów telewizyjnych przez internet obowiązek tymczasowego zapewnienia, aby taki program telewizyjny był nadawany wtórnie lub dystrybuowany przez internet jedynie w pakietach programów telewizyjnych dostępnych za dodatkową opłatą?

⁽¹⁾ Dz.U. 2010, L 95, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Giudice di Pace di Roma (Włochy) w dniu 3 listopada 2017 r. – Alberto Rossi i in. / Ministero della Giustizia

(Sprawa C-626/17)

(2018/C 052/20)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Giudice di Pace di Roma